

WYROK TRYBUNAŁU

(pierwsza izba)

z dnia 26 stycznia 2006 r.

w sprawie C-514/03: Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Hiszpanii ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom Państwa Członkowskiego — Artykuły 43 WE i 49 WE — Ograniczenia w swobodzie przedsiębiorczości oraz w swobodnym świadczeniu usług — Prywatne agencje ochrony — Wymogi — Osobowość prawna — Minimalny kapitał zakładowy — Kaucja — Minimalna liczba pracowników — Dyrektywy 89/48/EWG oraz 92/51/EWG — Uznawanie kwalifikacji zawodowych)

(2006/C 86/06)

(Język postępowania: hiszpański)

W sprawie C-514/03, mającej za przedmiot skargę o stwierdzenie, na podstawie art. 226 WE, uchybienia zobowiązaniom Państwa Członkowskiego, wniesioną w dniu 8 grudnia 2003 r., **Komisja Wspólnot Europejskich** (pełnomocnicy: M. Patakia i L. Escobar Guerrero) przeciwko **Królestwu Hiszpanii** (pełnomocnicy: E. Braquehais Conesa), Trybunał (pierwsza izba), w składzie: P. Jann, prezes izby, K. Schiemann, N. Colneric, J. N. Cunha Rodrigues i E. Levits (sprawozdawca), sędziowie, rzecznik generalny: J. Kokott, sekretarz: R. Grass, wydał w dniu 26 stycznia 2006 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

1) Utrzymując w mocy przepisy ustawy nr 23/1992 z dnia 30 lipca 1992 r. w sprawie ochrony prywatnej oraz dekrety królewskiego nr 2364/1994 z dnia 9 grudnia 1994 r. zatwierdzające rozporządzenie w sprawie ochrony prywatnej, które nakładają na zagraniczne prywatne agencje ochrony szereg wymogów warunkujących wykonywanie ich działalności w Hiszpanii, tj. obowiązek:

- posiadania statusu osoby prawej,
- posiadania określonego minimalnego kapitału zakładowego,
- wpłacenia kaucji do instytucji hiszpańskiej,
- zatrudnienia pracowników w określonej minimalnej liczbie, o ile dane przedsiębiorstwo prowadzi działalność w innych dziedzinach niż transport i dystrybucja materiałów wybuchowych,
- ogólny posiadania przez ich pracowników specjalnego zezwolenia administracyjnego wydanego przez władze hiszpańskie oraz

nie ustanawiając przepisów niezbędnych dla zagwarantowania uznania poświadczeń kompetencji zawodowych do wykonywania działalności prywatnego detektywa, Królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciąży, po pierwsze, na mocy art. 43 WE i 49 WE oraz, po drugie, na mocy dyrektyw Rady 89/48/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. w sprawie ogólnego systemu uznawania dyplomów ukończenia studiów wyższych, przyznawanych po ukończeniu kształcenia i szkolenia zawodowego, trwających co najmniej trzy lata i dyrektywy 92/51/EWG z dnia 18 czerwca 1992 r. w sprawie drugiego

ogólnego systemu uznawania kształcenia i szkolenia zawodowego, uzupełniającego dyrektywę 89/48/EWG.

- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) Królestwo Hiszpanii zostaje obciążone kosztami w wysokości trzech czwartych kosztów poniesionych przez Komisję Wspólnot Europejskich i pokrywa własne koszty.
- 4) Komisja Wspólnot Europejskich pokrywa jedną czwartą własnych kosztów.

⁽¹⁾ Dz.U. C 47 z 21.2.2004.

WYROK TRYBUNAŁU

(druga izba)

z dnia 26 stycznia 2006 r.

w sprawie C-533/03 Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Radzie Unii Europejskiej ⁽¹⁾

(Rozporządzenie (WE) nr 1798/2003 — Dyrektywa 2003/93/WE — Wybór podstawy prawnej)

(2006/C 86/07)

(Język postępowania: angielski)

W sprawie C-533/03, mającej za przedmiot skargę o stwierdzenie nieważności, na podstawie art. 230 WE, wniesioną w dniu 19 grudnia 2005 r., **Komisja Wspólnot Europejskich** (pełnomocnik: R. Lyal), popierana przez **Irlandię** (pełnomocnicy: D. O'Hagan, wspierany przez A. Collins, SC), **Republikę Portugalską** (pełnomocnik: L. Fernandes), **Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej**, (pełnomocnik: R. Caudwell, wspierana przez D. Wyatt, QC), przeciwko **Radzie Unii Europejskiej** (pełnomocnicy: A.-M. Colaert i E. Karlsson), Trybunał (druga izba), w składzie: C. W. A. Timmermans, prezes izby, R. Schintgen (sprawozdawca), R. Silva de Lapuerta, P. Kūris i G. Arestis, sędziowie, rzecznik generalny: J. Kokott, sekretarz: R. Grass, wydał w dniu 26 stycznia 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Komisja Wspólnot Europejskich zostaje obciążona kosztami.
- 3) Irlandia, Republika Portugalska oraz Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej pokrywają własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 59 z 06.03.2004.